

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Nærværende lovforslag er i det væsentlige i overensstemmelse med det udkast til forslag til lov om naturfredning, som indgår i naturfredningskommissionens betænkning som en sammenfatning af de synspunkter, kommissionen nåede til under sit i november-december 1967 afsluttede arbejde.

Naturfredningskommissionen blev nedsat i efteråret 1961, efter at det under folketingets behandling af ændringsforslagene af 1961 til loven var blevet tilkendegivet, at det var ønskeligt at få en kommissionsbehandling af dette problemkompleks, herunder forholdet mellem fredningslovgivningen og den øvrige beslægtede lovgivning, specielt den af boligministeriet administrerede byplanlov og loven om regulering af hymæssig bebyggelse, samt den landboretlige lovgivning. Endvidere ønskedes drøftet strukturen af fredningsorganerne og disses samarbejde indbyrdes og med administrative organer inden for beslægtede områder. Da samtidig problemerne i forbindelse med en eventuel dansk tilslutning til det europæisk-økonomiske fællesskab havde rejst sig, fik kommissionen yderligere som en hovedopgave pålagt at analysere situationen i forbindelse hermed, idet man gik ud fra, at der ville opstå et betydeligt øget pres på dansk jord fra udlandet. Det var således især spørgsmålet om en bebyggelsesregulering i forbindelse med fredningslovgivningen, der trængte sig på og hertil kom, at det havde vist sig, at de gældende regler herom i naturfredningsloven ikke var egnede til at løse dette problem. Efter nogle forhandlinger i kommissionen blev problematikken overgivet til regeringen, der herefter lod udarbejde de ved folkeafstemningen i 1963 bortfaldne lovforslag. Senere forsøg på at komme videre med disse problemer, bl. a. gennem overvejelserne i boligministeriets udvalg i 1963 om planlægningslovgivningen, førte ikke til resultater på lovgivningsområdet. Først efter at dette var klart, kunne naturfredningskommissionens arbejde med de øvrige problemer videreføres. Om de nærmere politiske og historiske forudsætninger for kommissionsarbejdet og dermed nærværende lovforslag henvises til betænkningen, specielt s. 8 ff og 67 ff.

Nærværende forslag indeholder ikke nogle revolutionerende ændringer i naturfredningslovgivningen. I erkendelsen af det stigende behov for at beskytte vore landskabelige værdier og samtidig for en udbygning af befolkningens rekreative muligheder har man foreslået den gældende lov ajourført og forbedret på visse punkter.

Et hovedproblem for naturfredningskommissionen har det været, om der i overensstemmelse med hensigten med den i 1961 i loven indførte § 22, fortsat skulle udøves en af fredningsmyndighederne varetaget almindelig bebyggelseskontrol i det åbne land, og om denne skulle være med eller uden erstattung for grundejere for mistet byggechance. Dette problem indgår ikke direkte i forslaget, hvori § 22 er udgået, idet man i overensstemmelse med kommissionens flertal går ind for, at den almindelige bebyggelseskontrol varetages af de sædvanlige bebyggelsesregulerende myndigheder.

Kommissionsflertallet har i forbindelse med tilkendegivelsen af dette standpunkt givet udtryk for visse ønsker vedrørende bebyggelsesreguleringens udformning på punkter, der er særlig betydningsfulde ud fra naturfredningsmæssige hensyn, idet det anføres (betænkningen s. 78):

„Det er efter kommissionens opfattelse af afgørende betydning, at bebyggelsesreguleringen omfatter hele landet og ikke er afhængig af, hvorvidt vedkommende kommune har en bygningsvedtægt eller ikke.

Man ønsker ligeledes at understrege betydningen af, at der allerede i henhold til gældende ret tillige kan tages landskabelige og rekreative hensyn ved udlægelse af inder- og mellemzonearealer, bygge- og sommerhusområder, og henstiller, at der skabes utvivlsom hjemmel til, at der også ved anden bebyggelsesregulering blandt de øvrige relevante hensyn lægges vægt på det landskabelige og rekreative.

Endelig ønsker man at pege på, at det for naturfredningsbestræbelserne er væsentligt, at der skabes så vidt muligt klare grænser for det byggeri i det åbne land, der er umiddelbart tilladt. Sådanne foreteelser som landbrugs- og gartnerbygninger, hvis erhvervsøkonomiske grundlag er tvivlsomt, sommerhuse, der opfylder kravene til helårshuse, aftægtsboliger og arbejderboliger, der overgår til sommerhuse eller sædvanlig helårsbeboelse, ombygning af aflagte landbrugsbygninger til andet brug, stationære køretøjer m. v. kan kompromittere de almindelige bestræbelser for at bevare og spare på det åbne land. I denne forbindelse skal man henlede opmærksomheden på, at udviklingen — især med hensyn til trafikmidler — har gjort, at begrebet „lokal helårsbeboelse“ og tilsvarende udtryk ikke længere er egnede som led i den almindelige bebyggelsesregulering.“

Da § 22 kun har haft en yderst beskedne betyd-